

Narațiunea de sâmbătă - 7

REVĂRSAREA SPIRITULUI

Capitolul 96 din Evanghelia celor Doisprezece Apostoli

Când s-au întors de pe Munte, ucenicii erau adunați în camera de sus și toți stăruiau cu un singur gând în rugăciune și în cereri, și erau în număr de o sută douăzeci. În ziua aceea, Iacov s-a ridicat în picioare și a zis: „Bărbați și frați, vă este cunoscut cum Domnul, înainte de a ne părăsi, l-a ales pe Petru să ne prezideze și să ne vegheze în Numele Lui; și cum trebuie ca unul dintre cei care a fost cu noi și martor la învierea Lui să fie ales și desemnat pentru a-i lua locul”.

Iar ei au ales pe doi care se numeau Barsabas și Matei și, rugându-se, au zis: „Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată pe care dintre acești doi l-ai ales ca să ia parte ca Apostol, din care îl ridici pe robul tău Petru ca să ne prezideze pe noi”.

Ei au tras la sorți, iar sortul a căzut asupra lui Matei, iar cei Doisprezece l-au primit și a fost numărat printre Apostoli. Atunci Ioan și Iacov l-au despărțit pe Petru din numărul lor prin punerea mâinilor, ca să îi prezideze în numele Domnului, zicând: „Frate, fii ca o piatră cioplită, șase pătrate. Chiar și tu, Petros, care ești Petra, dând mărturie despre Adevăr în toate părțile”.

Apostolilor li s-au dat toiaguri pentru a le călăuzi pașii pe căile adevărului și cununi de slavă; Profeților li s-au dat lămpi aprinse pentru a arăta lumina pe cale și cădelnițe cu foc; Evangheliștilor, cartea legii sfinte pentru a rechema poporul la primele principii; iar Pastorilor li s-au dat paharul și platoul pentru a hrăni și a adăpa turma.

Dar nimănui nu i s-a dat ceva ce nu se dădea tuturor, căci toți erau o singură preoție sub Christos, ca Stăpân și Mare Preot al lor în Templul lui Dumnezeu; iar Diaconilor li s-au dat coșuri ca să poată duce în ele lucrurile necesare pentru sfânta închinare. Și numărul lor era de aproximativ o sută douăzeci, iar Petru îi prezida.

Când a treia zi a sosit pe deplin, erau cu toții la un loc și, în timp ce se rugau, s-a auzit din cer un sunet ca al unui vânt puternic și vijelios, iar încăperea în care erau adunați s-a cutremurat și a umplut locul.

Au apărut niște limbi de flacără ca focul care stătea pe capul fiecăruia dintre ei. Și toți au fost umpluți de Spiritul Sfânt și au început să vorbească în limbi, pe măsură ce Spiritul îi împuternicea să vorbească. Petru s-a ridicat în picioare și a propovăduit Legea lui Christos mulțimii de toate neamurile și limbile, care se adunaseră laolaltă prin relatarea celor văzute și auzite, fiecare auzind în limba sa de unde s-a născut.

Dintre cei ce ascultau, trei mii de suflete s-au adunat în acea zi în Biserică; și au primit Legea Sfântă, s-au pocăit de păcatele lor, s-au botezat și au continuat cu stăruință în comuniunea și închinarea Apostolilor. Cei care au crezut au renunțat la bunurile lor și aveau toate lucrurile în comun și locuiau împreună într-un singur loc, arătând dragostea și bunătatea lui Dumnezeu față de frații și surorile lor și față de toate făpturile și lucrând cu mâinile lor pentru averea comună.

Dintre aceștia, doisprezece au fost chemați să fie Prooroci împreună cu Apostolii, doisprezece să fie Evangheliști, doisprezece să fie Pastori, la care s-au adăugat ajutoarele lor și Diaconi ai Bisericii Universale; și toți au fost în număr de o sută douăzeci. Și astfel s-a ridicat Cortul lui David cu oameni vii, plini de bunătate, așa cum le arătase Stăpânul.

Bisericii din Ierusalim i s-a dat pe Iacov, fratele Domnului, drept conducător și Înger al ei; și douăzeci și patru de preoți sub el, într-o slujbă cvadruplă, și ajutoare, și diaconi de asemenea. Și după șase zile, mulți s-au adunat și s-au adăugat șase mii de bărbați și femei care au primit sfânta Lege a Iubirii și au primit cuvântul cu bucurie.

Când s-au adunat în ziua Domnului, după ce a trecut Sabatul și ofereau Sfânta Cină, le-a fost dor de Maria și Iosif, părinții lui Iisus. I-au căutat, dar nu i-au găsit. Unii dintre ei au spus: „Cu siguranță, Domnul i-a luat, așa cum a făcut cu Magdalena”. Și s-au umplut de uimire și au cântat laude lui Dumnezeu.

Și Spiritul lui Dumnezeu s-a pogorât peste Apostoli și peste Prooroci împreună cu ei și, aducându-și aminte de ceea ce îi învățase Domnul, cu un singur glas au mărturisit și au lăudat pe Dumnezeu, zicând: „Noi credem într-un singur Dumnezeu: Infinitul, Izvorul cel tainic, Părintele cel veșnic, de care toate lucrurile sunt invizibile și vizibile, TOTUL în toate, prin toate, în jurul tuturor. Sfânta Taină, în care toate lucrurile constau, care a fost, care este și care va fi. Credem în Domnul nostru, în Doamna noastră, în Sfântul Christos desăvârșit; Dumnezeu din Dumnezeu, Lumină din lumină născută; Domnul nostru, Tatăl, Soțul și Fiul; Doamna noastră, Mama, Mireasa și Fiica. Trei Moduri într-o singură Esență nedespărțită; o Treime Biunică, pentru ca Dumnezeu să se manifeste ca Tată, Soț și Fiul al fiecărui suflet și pentru ca fiecare suflet să se desăvârșească ca Mamă, Mireasă și Fiică a lui Dumnezeu.

Și aceasta prin pogorârea Spiritului în suflet și prin urcarea sufletului în Spiritul care vine din cer și se întrupează din Fecioara cea veșnic binecuvântată, în Iisus-Maria, și orice Christos al lui Dumnezeu; și se naște și învață calea vieții și suferă sub stăpânitorii lumii, și este răstignit, și este îngropat și se coboară în iad. Care învie și se urcă în slavă; de acolo dăruind lumină și viață tuturor.

Noi credem în Spiritul Septuplu al lui Dumnezeu, dătătorul de viață, care provine din Sfânta Taină, care vine peste Iisus-Maria și peste toți cei care sunt credincioși luminii dinăuntru, care locuiește în Biserică, Israelul ales al lui Dumnezeu, care vine mereu în lume și luminează orice suflet care caută, care dă Legea care judecă pe cei vii și pe cei morți, care vorbește prin profeții din fiecare epocă și regiune.

Credem într-o singură Sfântă, Universală și Apostolică Biserică, Martoră a întregului adevăr, Primitoare și Dătătoare a acestuia; Născută din Spirit și Focul lui Dumnezeu, hrănită de apele, semințele și roadele pământului. Care, prin Spiritul Vieții, prin cele douăsprezece Cărți și Sacramente ale ei, prin sfintele ei cuvinte și lucrări, îi unește pe cei aleși într-o singură comuniune mistică, și umanitatea ispășitoare cu Dumnezeu, ne face părtași la Viața și Substanța divină indicând-o în Sfintele Simboluri.

Și așteptăm venirea lui Christos Universal și a Împărăției Cerurilor în care sălășluiește dreptatea. Și Cetatea sfântă ale cărei porți sunt Douăsprezece în care se află Templul și Altarul lui Dumnezeu. De unde pornesc trei Ordine în

slujire cvadruplă pentru a învăța tot adevărul și a oferi jertfa zilnică de laudă.

Cum e în interior, așa e în exterior; cum e în mare, așa e în mic. Cum e sus, așa e jos; cum e în cer, așa e pe pământ. Credem în purificarea sufletului prin mai multe nașteri și experiențe. Credem în Învierea din morți și în Viața veșnică pentru cei dreți din veacul veacurilor; și ne odihnim în Dumnezeu pentru totdeauna. Amin.”

Pe măsură ce se ridică fumul tămâiei, s-a auzit sunetul ca al multor clopote și o mulțime de oștiri cerești care laudau pe Dumnezeu și ziceau: „Slavă, cinste, laudă și închinare lui Dumnezeu, Tatăl, Soțul și Fiul, Unul cu Mama, Mireasa și Fiica din care purcede Spiritul cel Veșnic și prin care toate lucrurile sunt create. Din veacurile veacurilor, acum și în veacurile veacurilor - Amin - Aleluia, Aleluia, Aleluia, Aleluia”.

Iar de va lua cineva din cuvintele acestei Evanghelii sau de va adăuga la ele sau de va ascunde sub obroc lumina din ea, care este dată de Spiritul Sfânt prin noi și prin cei doisprezece martori aleși de Dumnezeu pentru luminarea lumii spre mântuire, să fie Anathema Maranatha (oricine nu iubește pe Domnul Iisus Christos, să fie blestemat la revenirea lui Christos) până la venirea lui Christos Iisus-Maria, Mântuitorul nostru, împreună cu toți Sfinții cei Sfinți. Pentru cei ce cred, aceste lucruri sunt adevărate. Pentru cei ce nu cred, sunt ca o poveste deșartă. Dar pentru cei care au mintea și inima perceptive, care privesc mai degrabă spiritul decât litera care ucide, ele sunt adevăruri spirituale.

Căci aceste lucruri scrise sunt adevărate, nu pentru că sunt scrise, ci sunt scrise pentru că sunt adevărate; și acestea sunt scrise pentru ca voi să credeți cu inimile voastre și să vestiți cu gura voastră, spre mântuirea multora.

Amin.

Aici se încheie Sfânta Evanghelie a Vieții desăvârșite a lui Iisus-Maria, Christosul, fiul lui David după trup, Fiul lui Dumnezeu după Spirit.

Slavă lui Dumnezeu, prin a cărui putere și ajutor a fost scrisă.